

INBILIK

Dec
2016

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SOK AV ROHNNY ANDERSSON

FORSERUMS SOK:S ÅRSMÖTE

Härmed **KALLAS** alla Forserums SOK:s medlemmar till ordinarie årsmöte **onsdagen den 11 januari** år 2017 kl. 19.00 i Lillsjöstugan. På mötet kommer frågor enligt bifogade förslag till dagordning att behandlas.

Vi önskar att alla som kan kommer till ett välbesökt årsmöte. Det är det enda tillfället som alla ni medlemmar kan framföra era åsikter och förslag till de som utses att leda föreningen. Är vi på rätt väg eller vill du förändra något? Beslut om detta kanske inte kan fattas på årsmötet men det ger styrelsen synpunkter att arbeta vidare med.

VÄLKOMNA !

Styrelsen för Forserums SOK

Till alla förtroendevalda krafter i föreningen

För att underlätta föreningens och valberedningens arbete så önskar vi få vetskap senast den 15 december om du önskar göra förändringar i dina uppdrag!

Hör vi inget så antar vi att du är villig att ställa upp även under nästa mandatperiod.

Forserums SOK:s valberedning

Mikael Gunnarsson – 070-299 93 04
Daniel Wramhult – 072-501 54 54

Höglands-OL i Aplakulla

Vi genomförde årets Närtävling med tävlingscentrum i grusgropen i Aplakulla i likhet med för tre år sedan. Allt efter välvilligt upplåtande av markägarna Pär Claesson och Bo Eklöf. Det gick bra trots att delar av ytan hade fylls upp med jord och börjat att växa igen sedan vi var där för tre år sedan. Som sommaren var mest så var det olika väder under dagen. Sol och värme men också regn. Häftiga men korta regnskurar fick säkert en hel del deltagare att stanna hemma. Väl på plats och i skogen hade det ingen betydelse. Deltagandet stannade på 158 personer vilket är ungefär den antal som vi klarar av att hantera på ett bra sätt.

Missödena som ni kan läsa om på annan plats här i bladet hade i verkligheten ingen praktisk betydelse. I ambitionen att minska ned antalet kontroller på banorna så blev det några ovanligt långa sträckor på flera av banorna med flera bra vägval vilket uppskattades av många deltagare. Det beror ju inte på oss men vi har faktiskt en väldigt fin terräng norr om samhället att erbjuda våra deltagare vilket vi inte alltid inser. Detta har nu lockat många deltagare, inte minst från Jönköpingstrakten, på våra tävlingar under de senaste 7-8 åren.

Nya medlemmar

Den ungdomsinriktade skid- och skidskytteverksamheten i klubben har inneburit många nya medlemmar och medlemsfamiljer den senaste tiden. Andra personer har också valt att bli medlemmar under hösten. Resultatet har blivit en stor medlemsökning och klubben aldrig har haft fler medlemmar än i dag. Mycket glädjande för en 50-åring förening med en allt mindre orienteringsdominans.

Följande har blivit medlemmar sedan i somras: Roger, Annika, Elvin och Arvid Tilstam, Alma Schönborg, Emil Bodalen, Krister Andersson, Peter Fornander, Tobias Lindstedt, Anette Engman Lundberg samt maken Claes Lundberg och barnen Måns, Marcus och Märta Lundberg. Ytterligare personer har ansökt om medlemskap vilket kommer att behandlas på årsmötet i början av 2017. Vi önskar er alla välkomna till vår klubb och hoppas ni ska ha glädje av medlemskapet under många år framöver.

Tipspromenadarrangörer belönade

Motionssektionen hade inbjudit alla som medverkat vid genomförandet av årets tipspromenader till "en liten försmak av julen" första dagen i julmånaden. Även några markägare som varit vänliga nog att upplåta plats för våra arrangemang under året var inbjudna. Detta har varit det vanliga sättet att säga tack till dessa de senaste 10-20 åren. Efter att ha blivit välkomnade och fått tack för insatsen med frågor, utsättningspromenader samt servering så bjöds alla in till matbordet. Där bjöds på ett urval av det som de flesta uppskattar som mest på julbordet. Allt tillverkat eller berett av motionssektionens damer. Otroligt att ni gör denna fantastiska insats för klubben och de inbjudna varje år! Vår ordförande Göran Runesson framförde klubbens tack för detta liksom arbetet med de bullar och kakor som bakas i hemmen till våra tipspromenader. Efter att ha blivit mätta av ovanstående följt av kaffe och tårta så av-

slutades allt som vanligt med lotterier. Det var så många vinster så det borde ha räckt till en till alla. Sådan är nu inte fru Fortuna utan några hade sin turdag och kunde hämta ända upp till sex vinster.

Nuvarande "kalas" har sin tradition i ett Luciafirande i klubben. Det började i början av 1970-talet. Inriktningen var till att börja med att samlas i skogen på Luciakvällen, mestadels efter en mer eller mindre lång och strapatsrik promenad i djup snö och ibland över is. Väl framme bjöds på glögg och några julsånger avsjöngs. Grillning av medhavd korv avslutade det hela. Det var på en ny plats varje år. Äventyret och upplevelsen var det viktiga. Efterhand som klubbens ungdomar blev äldre så utvecklades sjungandet till ett Luciatåg med ett längre sång- och uppläsningsprogram. Platsen blev alltmera fast för att till slut under många år hamna i Lillsjöskogen. Som komplement till korvgrillningen tillkom enklare kaffeservering i Lillsjöstugan. När sedan tillgången på ungdomar i lämplig ålder i klubben blev svag så avvecklades Luciadelen i skogen och allt övergick i dagens lilla julbord för inbjudna personer.

Veteran-VM i Estland

Årets veteran-VM i orientering anordnades i vårt östra grannland och med Tallinn som centralort. Sex

resenärer och fem deltagare gjorde resan dit från klubben. Totalt deltog ca 3 500 personer i åldrarna 35 till 100 år (javisst fanns det deltagare i 95-årsklasserna!).

Sprinttävlingarna avgjordes i själva staden medan långdistansen anordnades ca 5 mil öster om denna. I sprinten lyckades endast Ann-Marie Birgersson gå till final

och där blev hon 28:e i klassen W75 (damer över 75 år) bland ca 85 startande totalt. På långdistansen gick det bättre för klubbens medlemmar med tre deltagare i finalerna. Åter blev Ann-Marie bäst med en 21:a

plats, Stellan

Ahnström blev 50:e i klassen M70 (totalt ca 300 deltagare) och May-Sofie Olsson 52:a i W70 (ca 160 deltagare).

Tävlingarna direktsändes i estnisk TV och bildutdrag på när klubbens

medlemmar går i mål sista dagen hittar du på klubbens hemsida <http://fsok.3w.se>. Klicka på knappen **Bilder** på startsidan och sedan året **2016** till vänster. Där hittar du **Veteran-VM orientering i Estland**. Klicka på denna och titta på ett ca 5 min långt utdrag.

Nästa år blir det längre till VM-tävlingarna då de nämligen går i Nya Zeeland och de går redan i april. Detta hindrar dock inte från att årets alla deltagare från klubben kommer att åka även dit. Anmälan är inne och detaljplaneringen har redan påbörjats. Så det är bara att önska lycka till och hoppas att jordbävningarna uteblir.

Husqvarnarallyt

Ett ganska bullrigt och mindre miljövänligt inslag i verksamhet var medverkan i arrangemanget av årets Husqvarnarallyt. Husqvarnarallyt är en trivselaktivitet med gamla motorcyklar och mopeder av fabrikat Husqvarna. Kontrollstation och matuppehåll var vid Lillsjöstugan där en förstärkt motionssektion hade tagit

på sig den maffiga uppgiften att förse hungriga deltagare och åtskilliga åskådare med en förstärkt fika. En längre period med

varmt och vackert väder avlöstes denna dag av mulet väder med inslag av både regn och åska korta stunder under färden. Så våra fina omgivningar med trädgård och Lillsjön kom inte helt till sin rätt. Jag tror dock att detta inte kunde ha konkurrerat med deras blickar på välrenoverade gamla Husqvarnamaskiner eller snacket med gamla MC-kompisar i alla fall. De första som kom var mopederna som körde en kortare runda och kom från Byhultshället vid 11-tiden. Motorcyklarna kom från Nässjöhället genom samhället till Lillsjöstugan och väckte uppmärksamhet. Det gjorde sedan även avfärden som gick genom samhället via Rosenholmsvägen ut mot Fintorp. Framåt 14-tiden la sig lugnet igen både vid Lillsjöstugan och i samhället då de sista förarna hade farit vidare. Mycket men tydligen roligt arbete av klubbens medlemmar gav ett bra

tillskott till klubbens kassa. Nästa år går rallyt norr ut från Huskvarna men år 2018 kan det bli aktuellt med Forserum som matuppehåll igen.

Ekonomiska bestämmelser

De senaste åren har vår klubb blivit en flersektionsförening mer än tidigare. Många nya medlemmar har tillkommit under dessa år. För att klargöra vad klubben betalar respektive vad den enskilde medlemmen står för, så sammanställdes alla tidigare beslut och oskrivna ekonomiska regler som fanns i klubben i ett dokument kallat Ekonomiska bestämmelser för Forserums SOK. Det innebar också att det som inte var upptagit i detta fanns det inga regler/beslut om. Kom det nya situationer/utgiftstyper så skulle dessa behandlas av styrelsen och beslutas om samt införas i bestämmelserna. Dokumentet var också ett sätt att klargöra vad som gällde för att skapa rättvisa mellan de olika idrotterna. Som styrelsen uppfattar det så har det varit bra att under dessa år fram tills i dag, ha ett dokument för att enkelt visa alla gamla och nya medlemmar vad som gäller.

I reglerna fanns att klubben betalar anmälningsavgifter upp t.o.m. 150 kr. I vintras visade det sig att i skidskytte så var anmälningsavgifterna högre än detta och föräldrarna fick betala det överskjutande beloppet. Eftersom det är få tävlingar i skidskytte mot väldigt många i orientering så kändes detta inte rättvist. Därför startade en översyn av reglerna under året. Intentionen vara bara att höja maxbeloppet enligt ovan men vid de diskussioner som uppstod i styrelsen så började väldigt mycket diskuteras och ifrågasättas. Hur mycket är det rimligt att klubben stödjer en medlem med? Bör denne inte betala en del själv över en viss gräns i kostnad/antal tävlingsstarter? Har tävlingsverksamheten förändrats markant till kostnad/mängd sedan vi beslutade om reglerna? Våra passiva medlemmar som stödjer klubben, vad vill de att deras pengar går till? Trots att orienterarna i klubben inte är så många så gällde frågorna främst denna sport. Att de inte har ifrågasatts av övriga sporter förklaras nästan helt med att det inte varit några vintrar på länge som inneburit många tränings- och tävlingstillfällen, inte sällan långt från Forserum.

Under året pratade styrelsemedlemmar med en stor mängd orienteringsklubbar om vad som gällde i deras föreningar beträffande vad klubben betalar. De allra flesta hade i princip samma regler som vi har. Man förbrukar pengar i form av anmälningsavgifter m.m. ihop och sedan skaffar man pengar ihop genom egna tävlingar och andra arrangemang, skogsplantering, lotterier m.m. De medlemmar som kostar en klubb mycket förväntas självklart att bidra mest med att få intäkter. Det låter som en gammaldags förlegad ideologi i dessa tider då i många sammanhang var och en ska ta hand om sig själv och slipper tänka på andra.

Många hade dock observerat att tävlingsverksamheten i orientering hade ökat de senaste åren med fler tävlingsstarter genom att sprinttävlingar tillkommit. Vidare har observerats att fler deltagare är beredda att åka allt längre bort för att tävla när det inte finns tävlingar i Småland. De flesta är dock rädda om den sociala gemenskap som finns i föreningarna och uppskattar denna speciellt vid olika tillfällen då många gör något gemensamt. Avskräckande är vad som gäller i de flesta golfklubbar där man betalar en hög årsavgift och sen förutsätter att man inte behöver hjälpa till alls under året. Var går gränsen i våra sporter när medlemmen betalar så mycket att han inte känner sig motiveerad att hjälpa till att anskaffa intäkter? Intressant hade varit att få fram vad som gäller i klubbar som bara driver vinteridrott. Har de samma ideologi?

Resultatet denna gång av alla diskussioner blev trots allt att reglerna förblev oförändrade förutom några mindre detaljjusteringar. Högsta anmälningsavgift som klubben betalar höjdes dock till 300 kr för att skapa mer rättvisa mellan våra olika grenar. Observera också att detta gäller för alla våra tre grenar och för alla deltagare inklusive de i motionsklasser, öppna klasser o.dyl. Samtidigt betraktas den som fått minst en avgift betald av klubben som aktiv och får betala medlemsavgift som aktiv nästkommande säsong om man är över 20 år. Stödet för inköp av klubbdräkter inkl. overaller blev oförändrat.

Med jämna mellanrum så är det lämpligt att ta upp dessa regler för diskussion inom klubben och styrelsen. Tiderna förändras och också den ekonomiska verkligheten.

O-Ringen återkom till Sälen

Till året 2008 så valde ett antal orienteringsklubbar i Dalarna att ansöka om att få arrangera världens största orienteringstävling O-Ringen. Sälen skulle vara centralort. Massor med tomma stugor, som normalt sett används nästan bara under vintern, stod tomma under sommaren vilka borde kunna användas till förläggning. Dags att lämna husvagnar och tält hemma! De tilldelades arrangemanget och det blev dundersuccé med en av de högsta deltagarsiffrorna någonsin, fantastiskt väder och ett bra ekonomiskt resultat för arrangörerna.

I somras var det dags för repris. Trots alla positiva minnen från 2008 så blev deltagarantalet något lägre i år. Vår klubb hade ingen organiserad gemensam förläggning utan två familjer, med barn och barnbarn, bodde och tävlade var för sig. Totalt var de sju deltagare. De mesta långväga medlemmarna som deltog var systrarna Tove och Wilma Porling som sedan tre

år tillbaka bor i Indien. Där finns självklart inga tränings- och tävlingsmöjligheter utan det gällde att friska upp och förbättra sina kunskaper de veckor som de vistades i Sverige innan tävlingarna i Sälen startade. Trots omgivningens oro över hur de skulle klara sig i den vildmark som de inte var vana vid, och som de inte kunde träna på i Småland, så gick det bra alla dagarna. Mamma Camilla följde dock med som skugga till att börja med. Systrarna har redan med bestämd vilja sett till att det blir nytt tävlande i O-Ringen även nästa år i Arvika då de återkommer från sitt stora nya tillfälliga hemland.

Vid förra tävlingen så var det en etapp som gick på kalfjället. Detta år var det utökad till tre av de fem etapperna. Fjäll innebär alltid risker väderleksmässigt. På väldigt kort tid kan förutsättningarna snabbt ändras. Det var också vad som hände på en av etapperna. De som startade tidigt fick springa i dimma med kort synfält medan de som kom senare på dagen sprang i stående solsken. Det gjorde att det inte blev helt sportsligt rättvist. Ett ytterligare problem uppstod med vätskekontrollerna. De flögs upp med helikopter före tävlingarna men det gick inte denna dag förrän dimman lättat så en del fick bli utan vätsketillskott. Så det har sina risker att arrangera i fjällmiljö under en utdragen tävlingsdag.

Bäst placeringsmässigt kom May-Sofie Olsson som i D 70 Kort blev 15:e dam och Stellan Ahnström som blev 39:a i klassen H 70.

Uppskattad terräng på vår veteran-OL

De flesta år har veteranerna vid sitt årliga Forserumsbesök samlats vid Lillsjöstugan eller någon annan plats i den södra delen av terrängen närmast samhället. I år hade vi förlagt tävlingen till den allra nordligaste delen av kartan Jeppa Stall, nämligen

vid sågverket i Ö Höreda. Orsaken var att vi önskade få lite variation och ny terräng för de årligt återkommande deltagarna. Dessutom önskade vi att så många som möjligt skulle få springa i den finaste men kanske svåraste/roligaste orienteringsterrängen vi kan erbjuda. Det är området väster om Hattasjön som avses. De flesta av de 82 deltagarna hade aldrig varit i området och som kom i mål och lovprisade den fina terräng som vi erbjöd denna gång. Mycket gammal skog, knappt inga hyggen, inte mycket hindrande ris på backen, torrt i våtmarkerna och god sikt prisades. Att många av banorna erbjöd åtminstone en kraftig höjdkant att ta sig uppför sades det inget om.

Tävlingarna avslutas alltid med en kulturkvart. Flera förslag till program provades men till slut fick Christina Ahnström bli vår föreläsare. Ämnet blev stenålderns folk, hur de bodde och levde m.m. Allt inspirerat av de många lämningarna som finns omedelbart norr om Ö Höreda och som Länsstyrelsen har

märkt ut väl och försett med besökstavlur med historisk kunskap. Väl värt ett besök för alla även om det är lite knepigt med bilparkering för tillfället (ta cykel!). Eftersom det var en fin och ganska varm höstdag så uppskattade deltagarna att få lite påminnelser om sådant som man en gång lärt sig i skolan och lite att reflektera över på hemfärden.

Vi som väntar på vintern

Skid- och skidskytteungdomarna med sina ledare har haft en omfattande träningsverksamhet under hösten i avvaktan på vintern. Varje onsdag har det varit samling vid Lillsjöstugan och sedan träning på lördag förmiddag för skidungdomarna och söndagseftermiddagarna för skidskytteungdomarna.

Redan i början av november kom den "första vintern" och varade i två veckor. Då hade man tur att ha en inplanerad träningslördag under dessa veckor som glädjande kunde genomföras på snö. I övrigt har ledarna skapat en reflexbana vid Storsjön

Redan i början av november kom den "första vintern" och varade i två veckor. Då hade man tur att ha en inplanerad träningslördag under dessa veckor som glädjande kunde genomföras på snö. I övrigt har ledarna skapat en reflexbana vid Storsjön

där man springer i mörkret med

pannlampa, man har varit i Jönköping och provat på att springa hinderbana. Denna vecka så ska om vädret tillåter ungdomarna åka till Lekeryd på en reflexbanetävling. Sedan är det bara att vänta på massor av snö så att många av ungdomarna för första gången i sitt liv får uppleva en riktig vinter och inte behöver åka till konstsnöspår för att prova skidorna.

Verkligheten bakom ett arrangemang

När man deltar på de flesta arrangemang så uplever man som deltagare att allt fungerar perfekt och allt är väl förberett. Troligtvis är det inte hela sanningen. Arrangören har förmodligen haft en hel del problem och oväntade situationer som de löst på ett snyggt och smidigt sätt. Som arrangör känner man säkert stress när sådant händer och väcker frågor. Vad är det mer som kommer att gå fel framöver? Vad säger deltagarna om detta? Jag tar Höglands-OL i somras som exempel där jag uppfattade att de flesta var mycket nöjda med vad vi erbjöd men där vi hade ett antal incidenter. Höglands-OL kallas både Närtävling och träningstävling. Är det då träning eller tävling? Svaret är att det är vad deltagaren själv vill ha ut av det. I fortsättningen kallar jag det tävling.

Det började med tryckningen av banor och kartor. I god tid innan tävlingsdags så hade jag kontrollerat att det fanns toner i skrivaren, fyra olika färger. Inga problem, den tonerbehållare som var mest använd hade ändå 80 % toner kvar enligt vad skrivaren visade. Antalet deltagare på tävlingen är okänt liksom vilka banor som de som kommer väljer. De senaste åren har vi tryckt upp ca 300 kartor för att inte få brist och därmed skapa stress. Den toner som fanns i skrivaren skulle gott och väl räcka till denna mängd kartor. Likväl så meddelade skrivaren när ca 200 kartor skrivits ut att den gula tonern snart var slut. Det var bara att köra vidare och hoppas att det skulle räcka trots allt. När det var lite mer än 50 kartor kvar att skriva ut så var det dock tvärt stopp. Turligt nog har jag en skrivare till men som skriver med lite sämre kvalitet. Den blev nu räddningen denna gång. Vad var det dock som gjorde att färgen inte räckte? Felberäknat av mig? Nej jag har tidigare mätt hur mycket som går åt och då skulle det räcka utan problem. Felmätt av skrivaren? Fel på tonerkassetten? Jag får aldrig veta svaret men jag blev en erfarenhet rikare.

Sedan gick det bra tills vi kom till kontrollutställningen dagen före tävlingen. Det visade sig att ett kontrollföremål som jag själv skulle sätta ut en kontroll vid inte fanns i verkligheten. Det var en sten men

där den skulle ligga fanns det ingen sten. Det blev jag till slut helt övertygad om efter noggranna mätningar från många håll. Vad fanns att göra? Kartorna var tryckta och det fanns varken tid eller färg för att trycka om så många banor som berördes av detta fel. Där stenen (som måste vara minst 1 m hög för att tas med på kartan) skulle ha legat enligt kartan fanns dock några mindre stenar och block samlade. Jag satte ut kontrollen på platsen enligt kartan där stenen skulle ha funnits men där det bara fanns en mindre sten ca 3-4 dm hög. Det var ganska öppet kring kontrollen så den syntes från alla håll på ca 20 m i alla riktningar. Nästa steg var att i PM tala om att aktuella klasser hade en sten som var mycket mindre än normen (1 m) men att den var väl synlig. Jag hörde ingen kommentera det hela varken före eller efter träningen så det gick bra med denna lösning både för deltagare och för arrangör. Hur kunde det nu bli så här? Jag kör en årsbackup på mina datafiler och sparar varje nyår. Av dessa kunde jag konstatera att stenen fanns på den kartversion som finns från årsskiftet 2015-16 men inte tidigare. Kartan hade inte uppdaterats under 2016 med en sten av misstag utan någon gång under år 2015. Märkligt nog använde vi inte området under 2015 varken för Höglands-OL eller för veteran-OL så kartan borde inte ha justerats på aktuellt område under föregående år. Jag har dock gjort ett obegripligt fel vid underhållet av kartan men när och varför kommer jag aldrig att få veta. Lärdomen blev att i fortsättningen alltid besöka och märka ut alla kontrollplaceringar även vid dessa mindre arrangemang innan banor och kartor trycks och inför kontrollutställningen.

På tävlingskvällen flöt allt på och jag själv hantlade tidtagningen med hjälp av printerstation vid mål. Allt som läses av, inte bara när någon gått i mål och startat, utan också vilka kontroller som han besökt och när detta skedde. Jag hade under försommaren skrivit ett litet dataprogram för att tanka över dessa uppgifter till en dator och enkelt skapa resultat- och sträcktidslistor efter tävlingen. Vi var i senare delen av tävlingen när pappersrullen i skrivaren tog slut. Jag bytte till en ny rulle och bad nästa deltagare sätta i sin pinne för avläsning. Utskriften blev svårläst p.g.a. att yttre skiktet på rullen var lite skadat. Jag bad deltagaren stämpla igen. Då meddelade enheten att deltagarens pinne inte innehöll några data! Den första resultatremsan fick duga till användaren. När nästa deltagare stämplade så fungerade allt som det skulle och det rullade på. Vid ett uppehåll så skulle jag skriva ut en remsa på hur många som kommit i mål. Då visade den bara det lilla antal som kommit i mål efter strulet ovan. Så både printerns minne och innehållet på användaren pinne hade raderats! Någon form av kortslutning på magnetisk nivå hade skett. Vi hade dock skrivit ut en kopia av alla resultatremsor så det gick att skapa en resultat- och sträcktidslista efter tävlingen manuellt men då på ett mycket mödosammare sätt än tänkt. Vad hade hänt? Jag vet inte. Minnet på printern ska rymma minst 500 resultat och vi har haft fler deltagare än i år och då har det fungerat utan problem. Batterierna var det ju inget fel på eftersom det gick att fortsätta. Varför tömdes användarens pinne? Märkligt! Det är dock bara att gå vidare och hoppas att det inte händer fler gånger i framtiden. En fungerande reservlösning är inte heller fel i likhet med vad vi hade. Med

mitt dataprogram kan man också återskapa hela tävlingen genom att läsa av alla använda stämplingsenheter var för sig. Kravet är då bara att alla fungerar utan problem men det brukar det nästan alltid göra.

Jag tror inget av ovanstående märktes för deltagarna eller hade någon betydelse. För mig som arrangör var det dock tre stressiga situationer att lösa. Det är nog dock alltid så här i mer eller mindre grad på en tävling men arrangörer löser det på smarta sätt så att vi deltagare är trygga och nöjda.

Skidskytteplank

Skidskyttarna har sedan starten i klubben haft mobila skivor som skottfång på sina skytteträningar. Dessa har fått tas ut från förrådet och transporteras ut Lillsjöstugans gräsmatta varje gång de skulle träna. Efter träningen så blev det den omvända transporten. Detta var mödosamt och skivorna började att bli sönderskjutna. Planerna på ett permanent skydd växte sakta fram. Förra senhösten skaffade Johan Fridell fram det materiel som behövdes och tillsammans med Anders Palm sattes ett plank upp strax utanför skotergaragen där det inte stör annan verksamhet på tomten. Under sommaren har Arne Kempe i Anläggningskommittén försett det med färg för att det ska smälta in i omgivningen. Numera behövs allt mindre förberedelser och sedan säsongsinledningen har många skott avlossats med planket som skyddsanordning.

Nyheter i korthet

- Vinnaren av årets poängtävling i orientering blev åter Stellan Ahnström före Ann-Marie Birgersson och May-Sofie Olsson. Endast sex medlemmar har under året sprungit tävlingsklass och därmed fått poäng. Till det kommer dock att sju medlemmar har deltagit i en eller flera större tävlingar i Öppna klasser. Öppna klasser innebär att man kan välja att delta på önskad bana oavsett ålder eller kön bara det passar ens kunskap och fysiska förmåga.
- Nästa års samarbete i orientering mellan Högländszonens klubbar har redan bestämts. Det blir ungdomsserie, Högländs-OL och teknikträning som tidigare år. Nytt fr.o.m. nästa år är dock att en sprint-cup med tre deltävlingar för alla orienterare genomförs direkt efter att ungdomsserien slutar i slutet av maj. Det blir även pris till slutsegraren på de tre olika banorna. Vi i FSOK anordnar vår Högländs-OL-tävling tisdagen den 11 juli med preliminärt TC vid Lillsjöstugan.
- Årets Naturpass var åter av karaktären cykel-OL. Det gick på västra delarna av kartan Jeppa Stall upp till Ö Höreda. Området var också utökat med den gamla kartan Kungsstenskartan från 1977 som är över området norr där om. Även en schematiskt tillritad del från V Höreda upp till Åby och sedan öster ut tills det gick ihop med Kungsstenskartan utgjorde område för fotomotiven. På så sätt kom många säkert att för första gången besöka byn Krusestorp, såg fint bevarade gårdar i Åby och den ständigt växande byn V Höreda. Vi sålde 68 paket varav ett 50-tal lämnade in sina nummerade bilder för dragning av slutpriser.
- När man kombinerar skytte med andra sporter så

blir det komplicerat organisatoriskt. Åker man skidor och skjuter med gevär så är det Skidskytteförbundet som organiserar men när man orienterar och skjuter så är inte det Orienteringsförbundet som man tävlar under utan Mångkampsförbundet. Trots det så gjorde vi ett mycket enkelt test av OL-skytte vid en av söndagsträningarna. Fyra korta orienteringsbanor var lagda, 400-600 meter långa och de gick både i Lillsjöskogen och i närområdet kring tennisbanorna. Deltagarna fick välja banor efter förkunskap. Trots olika orienteringskunskaper klarade nästan samtliga alla svårighetsgrader av banor men det kunde ta lite mer tid för vissa. Deltagarna tyckte det var ett kul inslag som de kunde tänka sig att prova på fler gånger.

- Inget verkar utåt ha skett i frågan om renovering av elljusspåret i kommunen. Det är dock inte sanning. Kultur & Fritid har både utarbetat kostnadsberäkningar, tittat på tekniska lösningar och inventerat bidragsmöjligheter. Budgetarbetet i kommunen för 2017 avslutades under november månad. Vi vet inte än om pengar avsattes för en start av renoveringen. När detta steg är taget så kommer vi att veta mera om när vi blir berörda av det hela.
- Svenska Spel har en stödform till idrottsföreningar som heter Gräsroten. Alla som spelar hos dem i någon form kan ange en favoritförening, sin "Gräsrot". För varje spel så får föreningen en liten poängsumma. Under varje år avsätter Svenska Spel en totalsumma till att stödja idrotten på detta vis. När året är slut fördelas dessa pengar på alla föreningar som är anmälda till Gräsroten i proportion till hur många poäng man uppnått. Dessutom får varje klubb ett grundbelopp för att man är med. FSOK gick med i våras utan något större hopp om att det skulle ge några stora pengar. Till vår förvåning fick vi dock över 1 100 kr i början av december. Så, medlemmar som spelar på Svenska Spel, se till att ange vår klubb som er Gräsrot så hjälper ni till att få lite extra intäkter på ett enkelt sätt.
- Årets Forserumslopp på samhällets gator hade i likhet med de förgående åren bra förutsättningar med sol och värme. Vad som var mindre bra var att Forserums IF med sina ungdomar och deras föräldrar gjorde sin årliga Lisebergsresa samma dag. Vi antar att det är främst detta som avspeglar sig i deltagarantalet som från förra årets över 100 deltagare minskade till 41 st detta år. Vinstchansen av de utlottade priserna ökade dock för de som deltog vilket förhoppningsvis ger mer deltagare kommande år.

